

førstnævnte Hertugdømmes Kjøbstæder og efter over Sagen at have indhentet Erklæringer fra forskellige Autoriteter var fundet at søge uddirkt en Forhøielse af det i § 85 af Fattiganordningen for Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen af 29de Decbr. 1841 foreskrevne Maximum for den Erstatning, der tilkommer en Commune for ydet Fattigunderstøttelse til en andensteds forsørgelsesberettiget Person, navnlig saaledes at dette Maximum fremtidig skulde være for en enkelt Persons Forpleining, istedenfor 77 β . ugentlig, 1 Rdl. 16 β . (16 β . daglig), og naar en Familie understøttedes, istedenfor 38 β ., et Tillæg for hvert Medlem af 56 β . (8 β . daglig), samt i Sygdomstilfælde, istedenfor 2 Rdl., 3 Rdl. ugentlig, og for særegne efter Lægens Forskrift antagne Sygevogtere, istedenfor 26 β ., 48 β . for hvert Dogn. I Forbindelse hermed, udtalte det holsteen-lauenborgske Ministerium sig derhos for Duffeligheden af, at en saadan Forhøielse af Maximum for de ommeldte Forpleiningsomkostninger, eventuelt ogsaa kunde komme til Anvendelse i det gjensidige Forhold mellem de holsteenske Fattigcommuner og Fattigcommunerne i Kongeriget. I denne Anledning indhentede Indenrigsministeriet derpaa Erklæringer fra Kjøbenhavns Magistrat og samtlige Amtmænd, gennem hvilke man tillige har modtaget Erklæringer i Sagen fra en stor Deel Retsbetjente, Fattigcommissioner og Sogneforstandere.

Af de nævnte Autoriteter har den langt overveiende Deel udtalt sig for det fra det holsteen-lauenborgske Ministerium fremkomne Forslag, og flere af dem have derhos anbefalet, at en lignende Forhøielse som den omspurgte bevirkes vedtaget deels i Forholdet imellem de kongerigske og de slesvigske Communer, deels i det indbyrdes Forhold mellem Communerne i Kongeriget. Særlig har Kjøbenhavns Magistrat ved at tiltræde det holsteensk-lauenborgske Mini-

steriums Forslag, forsaavidt de almindelige Forsørgelsesomkostninger angaaer, henstillet, om det ikke maatte findes hensigtsmæssigt, at der for Dinkostningerne for Cur og Sygepleie blev normeret et Maximum, som tillige indbefattede Betaling for Sygevogtere, Medicin og alle Ekstraudgifter, alene med Undtagelse af de Rekviziter, som medtages af Patienten til vedvarende Brug, efterat selve Curen er endt, saasom Træbeen, Krykker, Brofbaand m. v., og Magistraten har da antaget, at en Refusion af indtil 56 β . daglig under de nævnte Forudsætninger i Reglen vilde afgive fuldstændigt Bedrag for de virkelige Udgifter, idet Magistraten iøvrigt har anseet det for en Selvsølge, at der derved ikke gives nogen Berettigelse til at afkræve Forsørgelsescommunen en høiere Betaling end den, der maatte være gjældende for andre Trængende, der ere forsørgelsesberettigede i den Commune, hvor Hjælpen ydes.

Samtidig med disse Forhandlinger modtog man fra Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig Meddelelse om, at Samme ligeledes paa Foranledning af det holsteen-lauenborgske Ministerium havde taget Spørgsmaalet om en lignende Forandring i Fattiglovgivningen for Hertugdømmet Slesvig under Overveelse, samt derefter ladet udarbejde et Lovudkast, hvorved Maximum for den omhandlede Refusion tilsigtedes forhøiet saaledes som af det holsteensk-lauenborgske Ministerium foreslaaet, alene med den Endring, at dets Størrelse i Sygdomstilfælde er ansat til 3 $\frac{1}{2}$ Rdl. ugentlig istedetfor til 3 Rdl., hvorved der er opnaaet den Fordeel, at ogsaa dette Maximum i Lighed med det for de almindelige Forsørgelsesomkostninger foreslaaede udgjør et rundt Beløb (48 β .) for hver Dag. Lovudkastets Bestemmelser tilsigtedes ligeledes, under Forudsætning af Gjenfærdighed bragte til Anvendelse ligeoverfor Communer i de andre Dele af Monarchiet, og Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig henstillede derfor til Indenrigsministeriet, om